

④⑩ BAUDELAIRE - 4
LES HIBOUX

Sous les ifs noirs qui les abritent,
Les hiboux se tiennent rangés,
Ainsi que des dieux étrangers,
Dardant leur oeil rouge. Ils méditent.

Sans remuer ils se tiendront
Jusqu'à l'heure mélancolique
Où, poussant le soleil oblique,
Les ténèbres s'établiront.

Leur attitude au sage enseigne
Qu'il faut en ce monde qu'il craigne
Le tumulte et le mouvement;

L'homme ivre d'une ombre qui passe
Porte toujours le châtiment
D'avoir voulu changer de place.

Les Fleurs du Mal

* * *

④⑪ பொதலேர் - 4
ஆந்தைகள்

தூங்குமுஞ்சி மரப் பொந்து இருட்டில்
கோயில் பிரகாரச் சிற்பங்கள் போல்
வரிசையாய் அமர்ந்திருந்த ஆந்தைகள்
சிவந்த தம் கண்களால்
சுட்டெரிப்பது போல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன.
அவை தியானத்தில் இருக்கின்றன !

பகலவனைச் சாய்த்துத் தள்ளிக்
காரிருள் சூழ்ந்து படரும்
அச்சோக நேரம்வரை
அவை அசையாமல் அமர்ந்திருக்கும்.

ஆரவாரம் அலைச்சல் எனுமிவைதாம்
இவ்வுலகில் அஞ்ச வேண்டியவையென
ஞானிக்கு அவை உணர்த்தும், தம் செயலால்.

வழி செல்லும் நிழல் கண்டு மையல் கொண்டு
இடம்மாற விழைந்திட்ட மனிதன் அதற்குரிய
தண்டனையை என்றென்றும் சுமந்து நிற்பான்.

தீமையில் பூத்த மலர்கள்.

* * *